

עירובין מז

דעה אחרת: אמר רב משרשיא: ליתנהו להני כללי.
שאלה: מנא ליה לרב משרשיא הא?

דחיית התשובה	תשובה – איך מדייקים	תשובה - המקור														
<p>דילמא: היכא דאיתמר - איתמר, היכא דלא איתמר - לא איתמר.</p>	<p>ומאן פליג עליה - רבי יהודה. והא אמרת: רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה, אלא לאו שמע מינה: ליתנהו.</p>	<p>רבי שמעון אומר: למה הדבר דומה - לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים, עירבו שתים החיצונות עם האמצעית - היא מותרת עמהן, והן מותרות עמה, ושתיים החיצונות אסורות זו עם זו. ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב: הלכה כרבי שמעון.</p>														
	<p>ומאן פליג עליה - רבי יהודה. והא אמרת: רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה!</p>	<p>עיר של יחיד ונעשית של רבים - מערבין את כולה, של רבים ונעשית של יחיד - אין מערבין את כולה, אלא אם כן עושה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה, שיש בה חמשים דיוורין, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר: שלש חצירות של שני בתים. ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב: הלכה כרבי שמעון.</p>														
	<p>ומאן פליג עליה - רבי יהודה. והא אמרת רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה!</p>	<p>המניח את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת,</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 15%;"></td> <td style="width: 15%;">רבי מאיר</td> <td style="width: 15%;">רבי יהודה</td> <td style="width: 15%;">רבי יוסי</td> <td style="width: 40%;">רבי שמעון</td> </tr> <tr> <td style="width: 15%;">נכרי</td> <td></td> <td>אינו</td> <td>אוסר</td> <td>אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר - אינו אוסר, שכבר הסיח דעתו.</td> </tr> <tr> <td style="width: 15%;">ישראל</td> <td>אוסר</td> <td>אוסר</td> <td>אוסר</td> <td></td> </tr> </table> <p>ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב: הלכה כרבי שמעון.</p>		רבי מאיר	רבי יהודה	רבי יוסי	רבי שמעון	נכרי		אינו	אוסר	אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר - אינו אוסר, שכבר הסיח דעתו.	ישראל	אוסר	אוסר	אוסר
	רבי מאיר	רבי יהודה	רבי יוסי	רבי שמעון												
נכרי		אינו	אוסר	אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר - אינו אוסר, שכבר הסיח דעתו.												
ישראל	אוסר	אוסר	אוסר													
<p>דילמא רב לית ליה להני כללי!</p>	<p>תרתיה למה לי? והא אמרת רבי מאיר ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה!</p>	<p>וזוהו שאמרנו העני מערב ברגליו. רבי מאיר אומר: אנו אין לנו אלא עני. רבי יהודה אומר: אחד עני ואחד עשיר, לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר, שלא יצא ויערב ברגליו. ומתני ליה רב חייא בר אשי לחייא בר רב קמיה דרב: אחד עני ואחד עשיר. ואמר ליה רב: סיים בה נמי: הלכה כרבי יהודה.</p>														
<p>דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל, דאמר: הלכה כרבי מאיר בגזירותיו.</p>	<p>למה לי? והא אמרת רבי מאיר ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי!</p>	<p>היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיהו לה שלשה חדשים,</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 33%;">תנא קמא</td> <td style="width: 33%;">רבי יהודה</td> <td style="width: 33%;">רבי יוסי</td> </tr> <tr> <td>וכן שאר כל הנשים ... אחד בתולות ואחד בעולות, אחד אלמנות ואחד גרושות, אחד ארוסות ואחד נשואות</td> <td>נשואות - יתארסו, וארוסות - ינשאו, חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גס בה.</td> <td>כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול.</td> </tr> </table> <p>ואמרין: רבי אלעזר לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי אסי דהוה קאים. אמר ליה: מאי אמור בבי מדרשא? אמר ליה, הכי אמר רבי יוחנן: הלכה כרבי יוסי. קושי: מכלל דיחידאה פליג עליה?</p> <p>תשובה: אין, והתניא: הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה, או שהיתה לה כעס עם בעלה, או שהיה בעלה זקן או חולה, או שהיתה היא חולה עקרה זקנה קטנה ואיילונית ושאינה ראויה לילד, או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין, המפלת לאחר מיתת בעלה - כולן צריכין להמתין שלשה חדשים, דברי רבי מאיר. רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד.</p>	תנא קמא	רבי יהודה	רבי יוסי	וכן שאר כל הנשים ... אחד בתולות ואחד בעולות, אחד אלמנות ואחד גרושות, אחד ארוסות ואחד נשואות	נשואות - יתארסו, וארוסות - ינשאו, חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גס בה.	כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול.								
תנא קמא	רבי יהודה	רבי יוסי														
וכן שאר כל הנשים ... אחד בתולות ואחד בעולות, אחד אלמנות ואחד גרושות, אחד ארוסות ואחד נשואות	נשואות - יתארסו, וארוסות - ינשאו, חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גס בה.	כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול.														

<p>אמר אביי : איצטריך, סלקא דעתך אמינא : הני מילי - במתניתין, אבל בברייתא - אימא לא, קא משמע לן.</p>	<p>ולמה לי? והא אמרת: רבי יהודה ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי!</p>	<p>הולכין ליריד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים, וכותב ומעלה בערכאות שלהן, מפני שהוא כמציל מידן. ואם היה כהן - מטמא בחוצה לארץ לודן ולערער עמהן. וכשם שמטמא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות. קושי: בית הקברות סלקא דעתך? טומאה דאורייתא היא! תירוץ: אלא: בבית הפרס, דרבנן. ומטמא לישא אשה וללמוד תורה. אמר רבי יהודה: אימתי - בזמן שאין מוצא ללמוד, אבל מוצא ללמוד - לא יטמא. רבי יוסי אומר: אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא, לפי שאין מן הכלל זוכה אדם ללמוד. ואמר רבי יוסי: מעשה ביוסף הכהן שהלך אצל רבו לצידן ללמוד תורה. ואמר רבי יוחנן: הלכה כרבי יוסי.</p>
		<p>אלא הכי קאמר: הני כללי לאו דברי הכל נינהו, דהא רב לית ליה הני כללי.</p>

דין: אמר רב יהודה אמר שמואל: חפצי נכרי אין קונין שביתה.

אם נאמר לפי רבי יוחנן בן נורי	אם נאמר לפי רבנן	
<p>וקא משמע לן: אימר דאמר רבי יוחנן בן נורי קונין שביתה - הני מילי חפצי הפקר, דלית להו בעלים. אבל חפצי הנכרי, דאית להו בעלים - לא.</p>	<p>פשיטא! השתא חפצי הפקר, דלית להו בעלים, אין קונין שביתה - חפצי הנכרי, דאית להו בעלים מיבעיא?</p>	<p>דברי שמואל נאמרו כפי ר' יוחנן בן נורי - למה? דחייה</p>
<p>רבי שמעון בן אלעזר אומר: השואל כלי מן הנכרי ביום טוב, וכן המשאל לו לנכרי כלי מערב יום טוב והחזירו לו ביום טוב, והכלים והאוצרות ששבתו בתוך התחום - יש להן אלפים אמה לכל רוח. ונכרי שהביא לו פירות מחוץ לתחום - הרי זה לא יזיזם ממקומן. אי אמרת בשלמא קסבר רבי יוחנן בן נורי חפצי נכרי קונין שביתה, הא מני - רבי יוחנן בן נורי היא. אלא אי אמרת קסבר רבי יוחנן בן נורי חפצי הנכרי אין קונין שביתה הא מני? לא רבי יוחנן בן נורי ולא רבנן!</p>		
<p>לעולם קסבר רבי יוחנן בן נורי חפצי הנכרי קונין שביתה</p>	<p>ושמואל דאמר כרבנן ודקאמרת לרבנן פשיטא - מהו דתימא: גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל, קא משמע לן.</p>	<p>תשובה אחרת - דברי שמואל נאמרו כרבנן</p>

רב חייא בר אבין אמר רבי יוחנן	רב יהודה אמר שמואל
<p>חפצי נכרי קונין שביתה, גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל</p>	<p>חפצי נכרי אין קונין שביתה</p>

מעשה: הנהו דכרי דאתו למברכתא, שרא להו רבא לבני מחוזא למיזבן מינייהו. **קושי:** אמר ליה רבינא לרבא: מאי דעתך - דאמר רב יהודה אמר שמואל: חפצי נכרי אין קונין שביתה, והא שמואל ורבי יוחנן הלכה כרבי יוחנן, ואמר רב חייא בר אבין אמר רבי יוחנן: חפצי נכרי קונין שביתה - גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל! **רבא שינה דעתו:** הדר אמר רבא: ליזדבנו לבני מברכתא. דכולה מברכתא לדידהו כארבע אמות דמיא.

